

plus Grunden. Til Ombygningen af Domhuset og Opførelsen af den nye Ejendom i Laveldestræde er beregnet at medgaa 550,000 Kr. Beregningerne er gennemgaaede Punkt for Punkt af Arkitekt Warming og Ingeniør Petersen, og det Beløb, de Herre er komne til, plus et lille Tillæg fra Ministeriets Side, er det, som er opført her. Hvis der paa dette Punkt skulde komme nogen Overskridelse — naar man begynder med at røre ved gamle Ejendomme, kan Udgiften jo ofte blive noget større, end man straks forudsatte —, kan den i hvert Tilfælde ikke blive af nævneværdig Betydning. Naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds udtalte, at Bevillingerne altid overskrides, maa jeg dog tillade mig lige at minde om en Udgift, som er bevilget i den Tid, jeg har haft den Ære at være Minister. Det Beløb, der blev bevilget til nogle Plejeboliger ved de 4 Sindssygehospitalet, er langt fra brugt; vi har naaet Formaalet med et langt ringere Beløb. Regnskabet over Fængslet i Nyborg er endnu ikke afsluttet, saa jeg kan ikke sige, om der er sparet noget, eller om der gaar en ganske lille Smule mere med; men der vil i alle Tilfælde ikke kunne blive Tale om nogen Overskridelse af nævneværdig Betydning, og det til Trods for, at Ministeriet i sin Tid satte det oprindelige Beløb ned med ca. 170,000 Kr., og skønt Prisen paa Materialier er steget ganske betydeligt i de Aar, der er gaaede, siden Lovforslaget blev vedtaget; man kan altsaa komme gennem den Slags Ting nogenlunde.

Rode: Jeg har beskæftiget mig noget med denne Sag som Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse og som Medlem af det Udvalg, der var nedsat om Sagen. Jeg vil derfor bekræfte den Udtalelse, som Justitsministeren fremsatte, at denne Sag i Kommunalbestyrelsen er blevet vedtaget med Tilslutning fra alle uden Hensyn til Partiståndpunkt. Grundenertil er ikke, at Københavns Kommunalbestyrelse ikke har næret økonomiske Betænkeligheder ved at gaa med til denne Ordning, som efter Kommunens Opfattelse paalægger den ret store Byrder. Men det gamle Fællesskabsforhold, som har bestaaet mellem Stat og Kommune angaaende Bygninger og forskellige andre af de her omhandlede Forhold, maatte jo bringes til en Løsning, og man syntes da, at her var truffet en i mange Henseender rimelig Ordning. Navnlig vil jeg ogsaa gerne bekræfte, at netop Tanken om vedblivende at anvende Domhuset som

Domhus vandt ubetinget Bifald i Kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen har naturligvis ikke kunnet undersøge, om den højtærede Justitsministers Planer med Hensyn til Husets Brug for Retterne var rigtige, om de svarede til Retternes Krav, det var jo noget, som ikke vedkom Kommunalbestyrelsen, men selve den Tanke vedblivende at anvende det gamle Domhus som Domhus vakte almindelig Sympati ogsaa blandt dem, der var kendt med Bygningens Indretning og som vidste, at der i denne Bygning fandtes store skønne Sale, som oprindeligt har været indrettet til Retsale, men som senere er gaaede over til anden Brug, saaledes som den højtærede Justitsminister har skildret. Domhuset er jo utvivlsomt det ypperste Værk af den Arkitekt, som vi her i Rigsdagen nogle Gange har haft Lejlighed til at beskæftige os med, C. F. Hansen, og det vilde vistnok være værdifuldt, om denne Bygning kunde komme til sin fulde Ret igen.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) fremsatte Tvivl om, hvorvidt der havde været Jurister med ved Affattelsen af denne Overenskomst mellem Staten og Københavns Kommune. Den højtærede Justitsminister har jo nævnt, hvem der har lavet Udkastet, og jeg kan yderligere tilføje, at der i hvert Fald i Udvalget var en Jurist til Stede, nemlig det ærede Medlems Partifælle og Leder af hans Gruppe, og ingen var i Tvivl om, at disse Bemærkninger, de 4 sidste Linier, som det ærede Medlem betegnede som overflødige, var nyttige og nødvendige for Kommunens Skyld, reserverende dens Ret i enhver Henseende. Naar det ærede Medlem yderligere kritiserer, at Værdien af den omhandlede Grund er anslaaet til 350,000 Kr., og at det er opført i Dokumentet, maa det ærede Medlem dog erindre, at her er Tale om en Overenskomst mellem to Parter, nemlig Stat og Kommune, og at, naar man skal gøre Forholdet op med Hensyn til, hvad der modtages og ydes af de to Parter, kan Kommunen ikke se bort fra den Omstændighed, at den yder en Grund til en meget betydelig Værdi. Der vilde jo komme et ganske forkert Billede ud med Hensyn til, hvorledes Statens og Kommunens Ydelser staaer til hinanden, hvis man ikke medtog denne Grund. Og da det var en Grund, som Kommunen havde anslaaet — jeg tror meget lavt — til 50 Kr. pr. Kvadratalen, kan det ikke siges at være urimeligt, at Kommunen, naar alt dette opgøres, ønsker at fastslaa, at den yder Grunden til denne Værdi.